

blem. Ja, det kan vi også blive enige om. Det er sådan et ikkesvar, altså et svar uden indhold, man kan komme med. For grunden til, at jeg fastholder nogle af de spørgsmål, og at den her diskussion bliver ved med at køre, er jo bl.a. Socialforskningsinstitutets undersøgelse, som jeg refererer fra, og Rådet for Socialt Udsattes årsrapport fra 2004.

Socialforskningsinstitutets undersøgelse viser nemlig, at de færreste har modtaget hjælp til at løse det problem, der forhindrer dem i eventuelt at komme i arbejde. Statsministeren står her og siger, at vi konkret må gå ind og afhjælpe de problemer, der er medvirkende til, at folk ikke kan komme i arbejde, og samtidig er vi i en situation, hvor Socialforskningsinstitutets undersøgelse viser, at de ikke får den hjælp. Det er da lidt at sige: ingen arme, ingen kager. Er det ikke ligesom at sige: Hvis ikke du har de muligheder for at komme på arbejde, jamen så kan du ikke komme i arbejde, men vi vil heller ikke hjælpe dig med at få de muligheder?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nej, man kan ikke stille det sådan op, som hr. Kamal Qureshi gør.

Line Barfod (EL):
Jeg synes, det er lidt utroligt, at statsministeren bliver ved med ikke at ville svare. Der er nu spurgt gentagne gange til de mennesker, som ikke umiddelbart kan få et arbejde.

Hvis vi skal tage et andet konkret eksempel, så skrev Politiken i sommer om en familie Andersen, hvor begge desværre var arbejdsskadede på forskelligt arbejde. De venter på behandling. De har fire børn. De er flyttet til en billigere bolig. De har meldt børnene ud af fritidsaktiviteterne. De får hjælp fra de voksne børn, der er flyttet hjemmefra, som hjælper dem med at få penge nok, og alligevel kan det ikke hænge sammen. Hvad er det helt konkret, den familie og deres sagsbehandler skal gøre ifølge statsministeren for at få økonomien til at hænge sammen? Det er det, vi spørger til med mange forskellige eksempler, som statsministeren endnu ikke en eneste gang har svaret på.

Hvad er det, de familier og mennesker, som bliver skåret i kontanthjælp, skal gøre, når de ikke umiddelbart har muligheden for at få et arbejde?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg har faktisk svaret utallige gange under det her, som jo i virkeligheden er en forespørgselsdebat inden for rammerne af forretningsordenen for at stille spørgsmål til ministrene. Derfor har der været lejlighed til at svare utallige gange. Jeg er taknemlig for al den taletid, jeg får til at præsentere regeringens politik, som er at sætte fokus på netop de mest udsatte grupper i vores samfund. Vi er glade for, at der i den tid, vi har haft regeringsansvar, er målrettet 5 mia. kr. til netop de allermest udsatte i vores samfund.

Vi har så sammen med et bredt flertal her i Folketinget lavet visse justeringer af kontanthjælpen, som netop sigter på, at det skal kunne betale sig at arbejde, det skal kunne betale sig at tage en uddannelse.

I relation til det spørgsmål, der er stillet her, er det også en glæde, at der i den seneste aftale om satspuljen bliver sat særlig fokus på det, der hedder »dem, der er på kanten af arbejdsmarkedet«, altså dem, der i særlig grad er udsatte.

Line Barfod (EL):
Jeg må forstå statsministerens ikkesvar sådan, at folk med arbejdsskader i hvert fald ikke skal regne med, at dem vil statsministeren gøre noget for, så de får penge nok at leve for, indtil de enten kan komme i arbejde igen eller få en førtidspension.

De øvrige på kontanthjælp kan altså regne med, at de får hjælp fra regeringen til misbrugsbehandling og herberger og andet, men hvad angår det helt basale, at have penge nok til at leve for, at have penge nok til at betale sin husleje og købe sin mad for, mener statsministeren, at den eneste måde, man skal kunne få det på, er ved at få et arbejde.

Hvis man er så uheldig, at man ikke kan få et arbejde, fordi der er stor arbejdsløshed, så er det ens eget problem og ikke noget, regeringen skal tage sig af. Er det sådan, vi skal forstå ministerens svar?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Nej, sådan skal man ikke forstå mit svar.

Ole Sohn (SF):
Det er jo lidt svært at komme ind til kernen. Jeg har i hvert fald efter de her timers debat konstateret, at statsministerens Duracellbatteri fungerer. Han er i stand til at rejse sig op og gentage det samme og det samme og det samme, på trods af at virkeligheden er en anden.